

יפיח לקץ ולא יכזב

הנה ראיתי קונטרס אחד בשם הכזב והשקר, מלא דברי קינטורין על קונטרס האמת נעדרת ועל הגאון הצדיק מחבר אחרית כראשית וספרו הנכבד, ודברים שכתב אינם צריכים למענה, משום שכדרכם הוא מבולבל מאוד וכמעט לא השיב כלום, ורק מדבר גבוהה גבוהה, ברוב חרפות וגידופים, קול סכל קיש קיש קריא, אך אנו מחוייבים במחאה על כבודו של הגה"צ מחבר אחרית כראשית, [והרב המחבר האמת נעדרת לא ידעתיו¹], שהוא מיחידי הדור צנוע ומעלי, והכל חייבים בכבודו. וגם להוציא מליבם של טועים, ראיתי להוציא פסולת מתוך הטינופת, כמה טענות משובשות שטוען שם, ולהראות אפסותם לעיני כל.

ומבין ריסי עיניו של מחבר הכזב והשקר נראה שהוא מאותם עמי הארצות הנמשכין לדברים שכיסם עתיק יומין, כהמון עמי הארצות שבזמנינו, ואם אין דעה הבדלה מנין להבחין בין תכלת לקלא אילן, ומי שלא חננו ה' דעה ולא השחיר שיניו מנעוריו בעמל התורה, תורה שבכתב ותורה שבע"פ, איך יוכל להבין ולהבדיל בענינים אלו התלויים באובנתא דליבא ושכל מרגיש.

ונעיר כמה הערות בפרטי הדברים, [ודון מינה וללמד על הכלל כולו יצא].

א. בקונטרס 'האמת נעדרת' לא מייתי מאפלטון [כמו שכתב בעל הכזב והשקר] אלא מבעל המאור, ובור זה כנראה לא ידע מיהו בעל המאור שזה לא לימדו רבו, ומה נעשה לו שלדעתו השפלה אין זה ראוי.

ב. מה שהובא שם וב'אחרית כראשית' וב'האמת נעדרת' מדברי רבינו הגר"א בכמה מקומות שעקבתא דמשיחא הוא ימות המשיח דהיינו ימות משיח בן יוסף, שבו נטל יעקב מן העולם הזה. ולדברי בעל הכזב והשקר הכונה שהוא זמן ראוי למשיח בן יוסף אבל באמת לא זכינו ולא בא. ולדבריו עקבתא דמשיחא הוא מתחילת האלף החמישי [שהוא הזמן הראוי למשיח בן יוסף כדברי רבינו הגר"א שם], וזה כמובן דבר שאינו.

גם מ"ש שם רבינו הגר"א שלא זכינו היינו שלא בא מתחילת האלף החמישי, אבל עתה הרי בטל שעבוד מלכויות כמו שרואה כל אחד, וזכינו לתחילת קיבוץ גלויות בסייעתא דשמיא, ומי שאינו מודה בזה ומתעלם מהמציאות, הוא כופר בטובתו של מקום, וגם בדברי הגר"א האחרים מפורש לא כן אלא דזמן שנטל יעקב בעוה"ז הוא הוא זמן עקבתא דמשיחא, ושיבושי המכזב לא מעלים ולא מורידים.

ג. הרבה בדברי בורות ושטות על דברי מהגמ' במגילה י"ז דזמן הרי ישראל הוא זמן קיבוץ גלויות, והלך כסומא בתר הפירוש המחודש של רבו ז"ל, אבל לא חלי ולא מרגיש בדברי רש"י שם ד"ה ופריכם "אלמא קיבוץ גלויות בעת ברכת השנים היא", [וכן מדוקדק בגמ' שם], הרי להדיא דאותו הזמן הוא, וכמו שזכינו לראות בעינינו, וכדרכם כסל למו להתעלם מדברי רבותינו הראשונים ואדונינו הגר"א כשאנו מתאים לדעתם המשובשת.

ד. עליית תלמידי רבינו הגר"א לא היתה אחר רשיון האומות אלא עלו מעצמם במסירות נפש, כדי לעשות אתערותא דלתתא ולייסד אבן פינה לקיבוץ גלויות וכמו שכתבו בעצמם כמה וכמה פעמים, והובא מקצתו בקונטרס האמת נעדרת ובשאר ספרים, ובעל השקר והכזב התעלם מכל זה כדרכו. [ואגב "השוטה המפורסם" (כלשונו הקלוקל) הראשון שקרא לקיבוץ גלויות בזמנינו (לא לשלטון הערב רב ח"ו) 'אתחלתא דגאולה', הוא הגאון בעל ישועות מלכו בתשו' יו"ד סי' ס"ה עי"ש].

¹ ובאמת אף שדבריו נכונים מאוד, מ"מ נטה קו במש"כ על הרב המחבר המנוח זצ"ל, ושמח לאידו וכן לא יעשה.

ה. גם בזמנם היה כבוד ישראל שפל מאוד, כידוע לכל קוראי העיתים, וידוע כמה רדיפות סבל רבינו הגרמ"מ משקלוב כאן בעיה"ק, כדי להקים את הישוב כאן, והיו כאן מעט מזעיר, ומאז תרוממנה קרנות צדיק, העיורים הביטו לראות. קרית מלך רב, אשר ב"ה בתוכה כמעט כיוצאי מצרים שומרי תורה ומצוות, [ואיך ניתן לקרוא לעיר ה' שמה "מאורת פריצים" ח"ו, וקורא אני עליו דברי הגמ' "עד שאתה בודק בתועבות ירושלים צא ובדוק וכו'"], יגדל ה' מעל לגבול ישראל.

ו. וכל המובאות על גלות הערב רב ידועות לכל ינוקא בשוקא ואינם לא מעלות ולא מורידות כלל לענין זה, שודאי כן הוא באמת שהיא הגלות הקשה מכל הגלויות תחת שלטון הערב רב, אך אין זה מכחיש מאידך שיש כאן קיבוץ גלויות ובנין ירושלים, למי אשר אינו מכסה עינו ולבו, וכמו שזכינו שכבר גילה לנו רבינו הגר"א כל זאת.

וזוה דרכם כסל למו שאחר שמקבלים השקפות שונות ומשונות מאדמור"י אונגריא, מנסים לשבש ולעוות ולסרס את דברי אדונינו הגר"א שיתאימו לשיטתם הקלוקלת, סורו סורו אל תגעו.

ז. מה שהביא מדברי רבינו הגר"א שהפקידה הוא בונה עולמות ומחריבן, וודאי אין הכונה שיבטלו ח"ו, אלא שלא יבואו לידי גמר, [עד משיח בן דוד], שהרי אמר כן על כורש, ופקידת כורש לא בטלה ולא חזרו לבבל, אלא שלא הושלמה.

ח. כתב שהתביעה לעלות בחומה לא היתה בימי כורש, ומסרס דברי המדרש בשה"ש שהביא הר"ב אחרית כראשית, שמפורש שם שהיה בימי כורש קודם שגזר דעבר פרת עבר עי"ש, ודברי רש"י שהביא שם. [ולדבריו הרי לא זמן עזרא הוא הזכירה אלא שנת שתיים לדריוש וע"כ לא דק], וגם מש"כ בעל הכוזב שהיה שם ציווי ע"פ נביא הוא שקר וכזב ולא מצינו שנצטוו בזה על העליה [רק על בנין ביהמ"ק], רק הוא פשוט לכל בר דעת דכאשר פקד ה' את עמו צריך לשוב משדי מואב, וכקרא דמגילת רות, וסנינן למאן דלא עביד כן.

ט. קול סכל מלגלג על הרב הצדיק בעל אחרית כראשית בדברי הבל ורעות רוח כביכול אין מצוה בישיבת ירושלים בזה"ז, [ומקורו מאדמור"י אונגריא כנ"ל], ואישתמיטיה בסיכולותו משנה מפורשת הכל מעלין לירושלים, ונוהג גם בזה"ז, ונפסק להלכה בשו"ע אה"ע סי' ע"ה סעיף ד', וע"ע תשו' התשב"ץ ח"ג סי' ר"א מה שהאריך בדין זה ובקדושת ירושלים בזה"ז, ובתשו' הרשב"ש וע"ע תשו' חת"ס יו"ד סי' רל"ג ורל"ד [שהובא שם באחרית כראשית] באריכות ודברים נוראים על המואסים בעיר חמדה, וע"ע בספר דינא דחיי [לבעל כנסת הגדולה] לאוין פ"א [דף פ"ו] "דמצוה לשבת בירושלים העיר אשר בחר ה' לשכן את שמו שם, וסמך לדבר ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים", וע"ע בספר דין אמת תשו' סי' ב' ועוד רבים, [וסכל זה מוציא עצמו משיטת רוב מנין ובנין הפוסקים ועוד יש בו העוז לקרוא לשיטתו המשובשת "כללות כנס"י"].

וידוע כמה נכספו כל גדולי עולם ואדונינו הגר"א בראשם לדור ולהתפלל בירושלים עיר קדשינו שער השמים מקום אשר בו נגלה לנביאיך וחזוין בו רוח אלוקים שפוכה על בחיריך, וע"ע בתפילת הרמב"ן המפורסמת, וכמה מסר נפשו ע"ז תלמידו מרנא הגרמ"מ משקלוב [בהשתדלות מרנא הגר"ח מוולאז'ין זללה"ה] כנ"ל, לאוקמי שכינה מעפרה, וזכות רבינו עמדה לו ועלתה לו.

י. וודאי עלינו להמשיך בדרך רבותינו תלמידי הגר"א ולהוסיף עוז בכל הענינים הנזכרים בספר אחרית כראשית, ואז יתבטל שלטון הערב רב וחיליה דיליה כאשר יבער הגלל עד תומו, ויתבטל גם כת המרגלים שבתוכינו מוציאי דיבת הארץ, ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו. ומחבר הכוזב והשקר מואס בעיר חמדה, ומואס באחרים העושים, ויען מאסת את דבר ה', וימאסך.